Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 20 december 2017*

”Begäran om förhandsavgörande – Upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter – Skydd för ursprungsbeteckningar – Förordning (EG) nr 1234/2007 – Artikel 118m.2 a ii b och c – Förordning (EU) nr 1308/2013 – Artikel 103.2 a ii b och c – Tillämpningsområde – Utnyttjande av en skyddad ursprungsbeteckning anseende – Obehörigt bruk av, imitation av eller anspelning på en skyddad ursprungsbeteckning – Osann eller vilseledande uppgift – Användning av den skyddade ursprungsbeteckningen ’Champagne’ i en livsmedelsbeteckning – Beteckningen ’Champagner Sorbet’ – Livsmedel som innehåller champagne som ingrediens – Ingrediens som ger livsmedlet en utmärkande karaktär”

I mål C-393/16,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Bundesgerichtshof (Federala högsta domstolen, Tyskland) genom beslut av den 2 juni 2016, som inkom till domstolen den 14 juli 2016, i målet

Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

mot

Aldi Süd Dienstleistungs-GmbH & Co. OHG, företrätt av Aldi Süd Dienstleistungs-GmbH, tidigare Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd,

ytterligare deltagare i rättegången:

Galana NV,

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden M. Ilešič samt domarna A. Rosas, C. Toader, A. Prechal och E. Jarašiūnas (referent),

generaladvokat: M. Campos Sánchez-Bordona,

justitiesekreterare: handläggaren K. Malacek,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 18 maj 2017,

* Rättegångsspråk: tyska.

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

– Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, genom C. Onken, Rechtsanwältin,

– Galana NV, genom H. Hartwig och A. von Mühlendahl, Rechtsanwälte,

– Frankrikes regering, genom D. Colas, S. Horrenberger och E. de Moustier, samtliga i egenskap av ombud,

– Portugals regering, genom L. Inez Fernandes, M. Figueiredo och A. Gameiro, samtliga i egenskap av ombud,

– Europeiska kommissionen, genom B. Eggers, I. Galindo Martín och I. Naglis, samtliga i egenskap av ombud,

och efter att den 20 juli 2017 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 118m.2 a ii b och c i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (förordningen om en samlad marknadsordning) (EUT L 299, 2007, s. 1), i dess ändrade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 491/2009 av den 25 maj 2009 (EUT L 154, 2009, s. 1) (nedan kallad förordning nr 1234/2007), och av artikel 103.2 a ii b och c i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 2013, s. 671).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Comité interprofessionnel du Vin de Champagne (nedan kallad CIVC) och Aldi Süd Dienstleistungs-GmbH & Co. OHG, tidigare Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd (nedan kallat Aldi), angående användning av den skyddade ursprungsbeteckningen ”Champagne” i beteckningen för en djupfryst produkt som saluförs av Aldi.

Tillämpliga bestämmelser

Förordningarna nr 1234/2007 och nr 1308/2013

3 Den hänskjutande domstolen – som i sin fråga nämner både förordning nr 1234/2007, vilken var i kraft vid tiden för omständigheterna i det nationella målet, och förordning nr 1308/2013, vilken sedan den 1 januari 2014 har ersatt den förra – har angett att tolkningen av den senare är nödvändig, eftersom den i det nationella målet berörda begäran om att användningen av den skyddade ursprungsbeteckningen ”Champagne” ska upphöra avser framtiden, vilket innebär att den hänskjutande domstolen måste uttala sig därom även i fråga om bestämmelser som är tillämpliga när den meddelar sitt avgörande.

4 I artikel 118b i förordning nr 1234/2007, med rubriken ”Definitioner”, föreskrivs följande i punkt 1:

”I detta underavsnitt avses med:

a) *ursprungsbeteckning*: namn på en region, en ort eller i undantagsfall ett land, använt för att beskriva en produkt som avses i artikel 118a.1 och som uppfyller följande krav:
   i) Dess kvalitet och egenskaper beror helt eller väsentligen på en viss geografisk omgivning med de naturliga och mänskliga faktorer som förknippas med den.
   ii) De druvor som vinet framställts av kommer uteslutande från detta geografiska område.
   iii) Den framställs inom detta geografiska område.
   iv) Den framställs av druvsorter tillhörande sorten *Vitis vinifera*;

…”

5 I artikel 118k.1 i samma förordning föreskrivs följande:

”Beteckningar som har blivit generiska får inte skyddas som ursprungsbeteckningar eller geografiska beteckningar.

…”

6 I artikel 118m i denna förordning, med rubriken ”Skydd”, föreskrivs följande:

”1. Skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar får användas av alla aktörer som saluför vin som har producerats i enlighet med motsvarande produktspecifikation.

2. Skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar och viner som använder de skyddade beteckningarna i enlighet med produktspecifikationen ska skyddas mot följande:

a) Varje direkt eller indirekt kommersiellt bruk av den skyddade beteckningen
   i) för produkter som är jämförbara, men som inte uppfyller kraven i produktspecifikationen för den skyddade beteckningen, eller
   ii) i den mån detta bruk innebär att en ursprungsbetecknings eller en geografisk betecknings anseende utnyttjas.

b) Varje obehörigt bruk, imitation eller anspelning, även när produktens eller tjänstens verkliga ursprung anges eller det skyddade namnet har översatts eller åtföljs av uttryck som ’stil’, ’typ’, ’metod’, ’sådan som tillverkas i’, ’imitation’, ’smak’, ’liknande’ eller dylikt.

c) Varje annan osann eller vilseledande uppgift om ursprung, härkomst, beskaffenhet eller väsentliga egenskaper hos produkten på dennas inre eller yttre förpackning, reklammaterial eller handlingar, liksom förpackning av vinprodukten i en behållare som är ägnad att inge en oriktig föreställning om vinprodukten verkliga ursprung.

d) Varje annan form av agerande som kan vilseleda konsumenten om produktens verkliga ursprung.

3. Skyddade ursprungsbeteckningar eller skyddade geografiska beteckningar får inte bli generiska i gemenskapen i den mening som avses i artikel 118k.1.

4. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att hindra olaglig användning av de skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar som det hänvisas till i punkt 2.”

7 I skälen 92 och 97 i förordning nr 1308/2013 återges i princip innehållet i skälen 27 och 32 i rådets förordning (EG) nr 479/2008 av den 29 april 2008 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin, om ändring av förordningarna (EG) nr 1493/1999, (EG) nr 1782/2003, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 3/2008 samt om upphävande av förordningarna (EEG) nr 2392/86 och (EG) nr 1493/1999 (EUT L 148, 2008, s. 1), vars bestämmelser om skydd för skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar inlemmats i förordning nr 1234/2007 genom förordning nr 491/2009. Dessa skäl har följande lydelse:

”(92) Begreppet kvalitetsvin är i unionen grundat på bland annat de särskilda egenskaper som kan tillskrivas vinets geografiska ursprung. Sådana viner identifieras för konsumenterna genom skyddade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar. För att de berörda produkternas kvalitet ska kunna åberopas på ett genomblickbart och mer detaljerat sätt bör det införas en ordning enligt vilken ansökningar om ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning granskas med utgångspunkt i unionens övergripande kvalitetspolitik för andra livsmedel än vin och spritdrycker i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 [av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, 2012, s. 1)].

…

(97) Registrerade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar bör skyddas mot användning som drar fördel av det anseende som tillkommer de produkter som uppfyller kraven. För att främja sund konkurrens och för att säkra att konsumenterna inte vilseleds bör detta skydd även omfatta produkter och tjänster som inte omfattas av denna förordning, inbegripet de produkter som inte omfattas av bilaga I till fördragen.”

8 Lydelsen i artiklarna 101.1 och 103 i förordning nr 1308/2013 är densamma som i artiklarna 118k.1 och 118m i förordning nr 1234/2007.

Övriga unionsrättsliga bestämmelser

9 Artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel (EGT L 109, 2000, s. 29), vilken var tillämplig vid tiden för omständigheterna i det nationella målet, hade följande lydelse:

”Om något annat inte följer av artiklarna 4–17, är endast följande uppgifter obligatoriska vid märkning av livsmedel:

1. Det namn under vilket varan säljs.

2. Ingrediensförteckningen.

3. Mängden av särskilda ingredienser eller kategorier av ingredienser i enlighet med bestämmelserna i artikel 7.

…”

10 I artikel 5.1 i direktivet föreskrevs följande:

”Det namn under vilket ett livsmedel säljs skall vara det namn som förbehållits livsmedlet i gemenskapens bestämmelser för livsmedlet.

a) Om gemenskapen saknar bestämmelser skall försäljningsnamnet vara det namn som föreskrivs i lag eller andra författningar som gäller i den medlemsstat i vilken varan säljs till konsumenter eller till institutioner och storkök.

Om försäljningsnamn saknas skall det namn under vilket varan säljs vara det namn som är vedertaget i den medlemsstat i vilken den säljs till konsumenter eller institutioner och storkök, eller en beskrivning av livsmedlet och om det behövs av dess användning, vilket skall vara tillräckligt klargörande för att informera köparen om livsmedlets verkliga beskaffenhet och göra det möjligt för köparen att särskilja det från andra varor som det skulle kunna förväxlas med.

…”

11 I artikel 6.5 i detta direktiv föreskrevs följande:

”Ingrediensförteckningen skall omfatta samtliga ingredienser i livsmedlet i fallande storleksordning efter den vikt som ingrediensen hade vid framställningstidpunkten. Den skall föregås av en lämplig rubrik som innehåller ordet ’ingredienser’.

…”

12 Artikel 7.1 och 7.5 i samma direktiv hade följande lydelse:

”1. Mängden av en ingrediens eller av en kategori av ingredienser som används vid tillverkningen eller beredningen av ett livsmedel skall anges i enlighet med denna artikel.

…

5. Den angivelse som avses i punkt 1 skall antingen ingå i det namn under vilket livsmedlet säljs eller anges omedelbart därintill eller också anges i ingrediensförteckningen i anslutning till ingrediensen eller kategorin av ingredienser i fråga.”

13 Direktiv 2000/13 har ersatts, från och med den 13 december 2014, av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG samt kommissionens förordning (EG) nr 608/2004 (EUT L 304, 2011, s. 9). I artikel 9, med rubriken ”Förteckning över obligatoriska uppgifter”, har följande lydelse:

”1. I enlighet med artiklarna 10–35 och om inget annat följer av undantagen i detta kapitel, ska följande uppgifter vara obligatoriska:

a) Livsmedlets beteckning.

b) Ingrediensförteckningen.

…”

14 Artikel 17 i denna förordning, med rubriken ”Livsmedlets beteckning”, har följande lydelse:

”1. Livsmedlets beteckning ska vara dess föreskrivna beteckning. Om det inte finns någon sådan beteckning, ska livsmedlets beteckning vara dess vedertagna beteckning eller, om det inte finns någon vedertagen beteckning eller denna inte används, ska en beskrivande beteckning av livsmedlet ges.

…”

15 I artikel 18 i nämnda förordning, med rubriken ”Ingrediensförteckning”, föreskrivs följande:

”1. Ingrediensförteckningen ska ha en passande överskrift eller inledning som består av eller innehåller ordet ’ingredienser’. Förteckningen ska omfatta samtliga ingredienser i livsmedlet i fallande storleksordning efter den vikt som ingrediensen hade vid framställningstidpunkten.

2. Ingredienserna ska, i förekommande fall, anges med sina specifika beteckningar i enlighet med de bestämmelser som fastställs i artikel 17 och bilaga VI.

…”

16 I artikel 22 i nämnda förordning, med rubriken ”Mängdangivelse för ingredienser”, föreskrivs följande:

”1. Den mängd av en ingrediens eller kategori av ingredienser som används vid tillverkningen eller beredningen av ett livsmedel ska anges, om ingrediensen eller kategorin av ingredienser i fråga

a) ingår i livsmedlets beteckning eller vanligtvis förknippas med beteckningen av konsumenten, eller

b) framhävs i märkningen genom ord, bild eller grafik, eller

c) är nödvändig för att karakterisera livsmedlet och särskilja det från varor som det skulle kunna förväxlas med på grund av sin beteckning eller sitt utseende.

…”

17 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker, samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1576/89 (EUT L 39, 2008, s. 16) föreskriver följande i dess artikel 10, med rubriken ”Särskilda regler för användningen av försäljningsbeteckningar och geografiska beteckningar”:

”1. Utan att det påverkar tillämpningen av direktiv 2000/13/EG får en beteckning som klassificerats i kategorierna 1–46 i bilaga II eller en geografisk beteckning som är registrerad i bilaga III inte användas i en sammansatt beteckning, och i presentationen av ett livsmedel får det inte finnas några antydningar om någon av dessa beteckningar, såvida inte alkoholen har sitt ursprung uteslutande i den eller de spritdrycker som det hänvisas till.

…”

18 Artikel 16 a i den förordningen skyddar de geografiska beteckningar som är registrerade i bilaga III till densamma i samma ordalag som i artikel 118m.2 a i förordning nr 1234/2007 respektive artikel 103.2 a i förordning nr 1308/2013.

19 Skäl 32 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, 2012, s. 32) har följande lydelse:

”Skyddet av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar bör utvidgas till att omfatta missbruk av, imitation av eller anspelningar på registrerade namn på varor och tjänster, i syfte att säkerställa en hög skyddsnivå och anpassa skyddet till det som tillämpas för vinsektorn. När skyddade ursprungsbeteckningar eller skyddade geografiska beteckningar används för ingredienser bör kommissionens meddelande Riktlinjer för märkning av livsmedel som innehåller ingredienser med ursprungsbeteckningar (SUB) och skyddade geografiska beteckningar (SGB) beaktas.”

20 I artikel 13 i den förordningen, med rubriken ”Skydd”, anges följande:

”1. Registrerade namn ska skyddas mot följande:

a) Varje direkt eller indirekt kommersiellt bruk av ett registrerat namn för produkter som inte omfattas av registreringen om produkterna är jämförbara med de produkter som har registrerats under namnet i fråga eller om användningen av det skyddade namnet innebär att produktens anseende exploateras, även när produkterna i fråga används som ingredienser.

…”

21 Riktlinjerna för märkning av livsmedel som innehåller ingredienser med ursprungsbeteckningar (SUB) och skyddade geografiska beteckningar (SGB) (EUT C 341, 2010, s. 3) (nedan kallade riktlinjerna) anger följande:

”2.1. Rekommendationer för användning av registrerade beteckningar

1. Enligt kommissionen kan en beteckning registrerad som SUB eller SGB legitimt anges i ett livsmedels ingrediensförteckning.
2. Dessutom anser kommissionen att en beteckning registrerad som SUB eller SGB kan nämnas inom, eller i anslutning till, produktbeskrivningen för ett livsmedel som innehåller en ursprungsbetecknad produkt, liksom i livsmedlets märkning, presentation och reklam, när följande villkor uppfyllts.

– Livsmedlet i fråga ska lämpligtvis inte innehålla någon ’jämförbar ingrediens’, det vill säga ingen annan ingrediens som helt eller delvis kan ersätta en vara som fått beteckningen SUB eller SGB. Som illustrerande och icke begränsande exempel på benämningen ’jämförbar ingrediens’ anser kommissionen att en grönmögelost (ibland kallad ädelost) skulle vara jämförbar med ’Roquefort’.

– Dessutom måste denna ingrediens användas i tillräckligt stor mängd för att ge livsmedlet i fråga en utmärkande karaktär. Med tanke på hur olika de potentiella fallen är, kan dock kommissionen inte föreslå en generellt tillämpbar minimiprocentsats. Till exempel skulle inblandning av en mycket liten mängd av en krydda med beteckningen SUB eller SGB i ett livsmedel eventuellt kunna räcka för att ge livsmedlet i fråga en utmärkande karaktär. Däremot skulle införandet av en mycket liten mängd kött med beteckningen SUB eller SGB i ett livsmedel inte i sig vara tillräcklig för att ge livsmedlet en utmärkande karaktär.

– Slutligen måste procentandelen av en ingrediens som betecknas som SUB eller SGB i idealfallet anges inom, eller i omedelbar anslutning till, livsmedlets varubeteckning eller åtminstone i ingrediensförteckningen i direkt anslutning till ingrediensen i fråga.

…”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

22 Från slutet av år 2012 saluförde Aldi, som är ett bolag som bland annat saluför livsmedel, en fryst produkt som tillverkades av Galana NV, som intervenerat i det nationella målet till stöd för Aldi. Denna produkt såldes under namnet ”Champagner Sorbet” och bestod till 12 procent av champagne.

23 CIVC, en sammanslutning av champagneproducenter, fann att saluföringen av denna produkt under detta namn utgjorde ett intrång i den skyddade ursprungsbeteckningen Champagne, väckte talan vid Landgericht München I (den regionala domstolen i München I, Tyskland) och yrkade, med stöd av artikel 118m i förordning nr 1234/2007 och artikel 103 i förordning nr 1308/2013 att Aldi skulle

förpliktas att upphöra att använda denna beteckning vid saluföringen av de frysta produkterna. Beslutet från Landgericht München (den regionala domstolen i München), som biföll yrkandet, ändrades genom beslut av Oberlandesgericht München (Regionala överdomstolen i München, Tyskland), som ogillade talan.

24 Denna domstol fann bland annat att villkoren för en talan enligt artikel 103.2 a ii b och c i förordning 1308/2013 inte var uppfyllda på grund av att kravet på illojalt användande av den skyddade ursprungsbeteckningen inte var uppfyllt i förevarande fall, eftersom Aldi hade ett berättigat intresse av att använda beteckningen ”Champagner sorbet” för en anrättning som för allmänheten var känd under detta namn och där Champagne var en väsentlig ingrediens, och eftersom det inte var fråga om en vilseledande beteckning.

25 CIVC överklagade då till Bundesgerichtshof (Högsta domstolen, Tyskland), som slog fast, för det första, att Aldis användande av beteckningen ”Champagner Sorbet” omfattas av tillämpningsområdet för artikel 118m.2 a ii i förordning nr 1234/2007 och artikel 103.2 a ii i förordning nr 1308/2013, eftersom Aldi använder beteckningen för en djupfryst efterrätt och därmed för en produkt som inte motsvarar produktspecifikationen för vin som omfattas av den skyddade ursprungsbeteckningen ”Champagne” och eftersom Aldi använder denna ursprungsbeteckning kommersiellt.

26 För det andra anser den hänskjutande domstolen att det anseende som den skyddade ursprungsbeteckningen ”Champagne” har skulle kunna smitta av sig på Aldis salufördа produkt, genom beteckningen ”Champagner Sorbet”. Den hänskjutande domstolen vill emellertid få klarhet i huruvida användandet av en skyddad ursprungsbeteckning utgör ett utnyttjande av nämnda skyddade ursprungsbetecknings anseende, i den mening som avses i ovannämnda bestämmelser, när livsmedelsbeteckningen överensstämmer med den relevanta omsättningskretsens vanor för att beskriva nämnda livsmedel och när denna ingrediens har tillsatts i tillräcklig mängd för att ge livsmedlet en utmärkande karaktär. I likhet med den nationella domstolen i andra instans anser den hänskjutande domstolen att den omständigheten, att det finns ett berättigat intresse av att använda den skyddade ursprungsbeteckningen, medför att det inte kan vara fråga om ett utnyttjande av den skyddade ursprungsbeteckningens anseende.

27 För det tredje anser den hänskjutande domstolen att CIVC:s agerande skulle kunna vara motiverat, mot bakgrund av artikel 118m.2 b i förordning nr 1234/2007 och av artikel 103.2 b i förordning nr 1308/2013, och vill därför få klarhet i huruvida användandet av en skyddad ursprungsbeteckning, i ett sådant fall som det i det nationella målet utgör obehörigt bruk, imitation eller anspelning, i den mening som avses i dessa bestämmelser. I detta avseende anser den hänskjutande domstolen att dessa sistnämnda kriterier innebär ett krav på att det ifrågasatta användandet av en skyddad ursprungsbeteckning ska betraktas som olagligt och att en användning som är motiverat med hänsyn till ett berättigat intresse därför inte omfattas av de förbud som följer de ovannämnda bestämmelserna.

28 För det fjärde vill den hänskjutande domstolen, mot bakgrund av att CIVC gör gällande att Aldi använt beteckningen Champagner Sorbet på vilseledande sätt, i den mening som avses i artikel 118m.2 c i förordning nr 1234/2007 och artikel 103.2 c i förordning nr 1308/2013, få klarhet i huruvida tillämpningsområdet för dessa bestämmelser enbart omfattar vilseledande uppgifter som är ägnad att hos omsättningskretsen inge en oriktig föreställning om produktens geografiska ursprung eller om det även omfattar vilseledande uppgifter om produktens väsentliga egenskaper.

29 Bundesgerichtshof (Federala högsta domstolen) har mot denna bakgrund vilandeförklarat målet och ställt följande frågor till domstolen:

”1) Ska artikel 118m.2 a ii i förordning nr 1234/2007 och artikel 103.2 a ii i förordning nr 1308/2013 tolkas så, att de även är tillämpliga när den skyddade ursprungsbeteckningen används som del av en beteckning för ett livsmedel som inte motsvarar produktspecifikationen, till vilket en ingrediens har tillsatts som motsvarar produktspecifikationen?

2) För det fall att fråga 1 besvaras jakande:

Ska artikel 118m.2 a ii i förordning nr 1234/2007 och artikel 103.2 a ii i förordning nr 1308/2013 då tolkas så, att användningen av en skyddad ursprungsbeteckning, som del av en beteckning för ett livsmedel som inte motsvarar produktspecifikationen, till vilket en ingrediens har tillsatts som motsvarar produktspecifikationen, utgör ett utnyttjande av ursprungsbeteckningens anseende när livsmedlets beteckning överensstämmer med den vedertagna beteckningen av livsmedel inom omsättningskretsen och ingrediensen har tillsatts i tillräckligt stor mängd för att ge produkten en utmärkande karaktär?

3) Ska artikel 118m.2 b i förordning nr 1234/2007 och artikel 103.2 b i förordning nr 1308/2013 tolkas så, att användningen av en skyddad ursprungsbeteckning under de omständigheter som har beskrivits i tolkningsfråga 2 utgör obehörigt bruk, imitation eller anspelning?

4) Ska artikel 118m.2 c i förordning nr 1234/2007 och artikel 103.2 c i förordning nr 1308/2013 tolkas så, att dessa bestämmelser endast är tillämpliga på osanna eller vilseledande uppgifter som är ägnade att hos omsättningskretsen inge en oriktig föreställning om en produkts geografiska ursprung?”

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första frågan

30 Den hänskjutande domstolen har ställt sin första fråga för att få klarhet i huruvida artikel 118m.2 a ii i förordning nr 1234/2007 och artikel 103.2 a ii i förordning nr 1308/2013, som har samma innehåll, ska tolkas så, att deras tillämpningsområden även omfattar en situation där en skyddad ursprungsbeteckning, såsom ”Champagne”, används som del av det namn under vilket ett livsmedel säljs, såsom ”Champagner Sorbet”, som inte motsvarar produktspecifikationen för denna skyddade ursprungsbeteckning men som innehåller en ingrediens som motsvarar nämnda produktspecifikation.

31 Domstolen konstaterar, för det första, att tillämpningsområdet för det skydd som föreskrivs i artikel 118m.2 a i förordning nr 1234/2007 och i artikel 103.2 a i förordning 1308/2013 är särskilt vitt, eftersom dessa bestämmelser avser allt direkt eller indirekt kommersiell bruk av skyddade ursprungsbeteckningar eller geografiska beteckningar och skyddar dem mot sådan användning både för jämförbara produkter som inte uppfyller produktspecifikation för den skyddade beteckningen och för icke-jämförbara produkter, i den mån sådan användning innebär ett utnyttjande av den skyddade ursprungsbeteckningens eller den skyddade geografiska beteckningens anseende. Utsträckningen av detta skydd svarar mot målet i skäl 97 i förordning nr 1308/2013, nämligen att ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar bör skyddas mot användning som drar fördel av det anseende som tillkommer de produkter som uppfyller kraven.

32 För det andra ska unionsrättsliga bestämmelser avseende skydd för registrerade geografiska beteckningar, vilka omfattas av unionens övergripande kvalitetspolitik, såsom anges i skäl 92 i förordning nr 1308/2013, tolkas på så sätt att de kan tillämpas enhetligt.

33 För det första föreskriver förordning nr 1151/2012, vars skäl 32 anger att det ska säkerställas en hög skyddsnivå och att skyddet ska anpassas till det som tillämpas för vinsektorn, i sin artikel 13.1 a att beteckningar som registrerats i enlighet med denna förordning ska ges ett skydd som motsvarar det i artikel 118m.2 a i förordning nr 1234/2007 och i artikel 103.2 a i förordning nr 1308/2013, varvid det uttryckligen preciseras att detta skydd även gäller när produkterna i fråga används som ingredienser.

34 För det andra har domstolen redan slagit fast, i domen av den 14 juli 2011, Bureau national interprofessionnel du Cognac (C-4/10 och C-27/10, EU:C:2011:484, punkt 55), vad gäller artikel 16 a i förordning nr 110/2008, vars lydelse och mål motsvarar de i artikel 118m.2 a i förordning nr 1234/2007 och artikel 103.2 a i förordning nr 1308/2013, att användning av ett varumärke som innehåller en geografisk beteckning, eller som innehåller en term som motsvarar denna beteckning och en översättning av denna, för spritdrycker som inte uppfyller kraven för denna beteckning, innebär i princip ett direkt kommersiellt bruk av denna geografiska beteckning, i den mening som avses i artikel 16 a i förordning nr 110/2008.

35 Mot denna bakgrund anser domstolen att artikel 118m.2 a ii i förordning nr 1234/2007 och artikel 103.2 a ii i förordning nr 1308/2013 är tillämpliga på kommersiell användning av en skyddad ursprungsbeteckning, såsom ”Champagne”, som del av en livsmedelsbeteckning, såsom ”Champagner Sorbet”, som innehåller en ingrediens som motsvarar produktspecifikationen för denna skyddade ursprungsbeteckning.

36 Följaktligen ska den första frågan besvaras enligt följande. Artikel 118m.2 a ii i förordning nr 1234/2007 och artikel 103.2 a ii i förordning nr 1308/2013 ska tolkas så, att dessa båda bestämmelsers tillämpningsområden även omfattar en situation där en skyddad ursprungsbeteckning, såsom ”Champagne”, används som del av det namn under vilket ett livsmedel säljs, såsom ”Champagner Sorbet”, som inte motsvarar produktspecifikationen för denna skyddade ursprungsbeteckning men som innehåller en ingrediens som motsvarar nämnda produktspecifikation.

Den andra frågan

37 Den hänskjutande domstolen har ställt sin andra fråga för att få klarhet i huruvida artikel 118m.2 a ii i förordning nr 1234/2007 och artikel 103.2 a ii i förordning nr 1308/2013 ska tolkas så, att användningen av en skyddad ursprungsbeteckning som del av försäljningsnamnet för ett livsmedel som inte motsvarar produktspecifikationen för denna skyddade ursprungsbeteckning men som innehåller en ingrediens som motsvarar nämnda produktspecifikation, såsom ”Champagne Sorbet”, utgör ett utnyttjande av ursprungsbeteckningens anseende, i den mening som avses i dessa bestämmelser, när livsmedelsbeteckningen överensstämmer med den beteckning som omsättningskretsen vanligtvis använder och ingrediensen har tillsatts i tillräckligt stor mängd för att ge produkten en utmärkande karaktär.

38 Såsom domstolen erinrat om i punkt 82 i sin dom av den 14 september 2017, EUIPO mot Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (C-56/16 P, EU:C:2017:693), vad gäller skydd för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar, utgör förordning nr 1234/2007 ett redskap för den gemensamma jordbrukspolitiken som väsentligen syftar till att garantera konsumenterna att jordbruksprodukter försedda med en geografisk beteckning som registrerats i enlighet med denna förordning har vissa särskilda egenskaper till följd av att de kommer från ett visst geografiskt område, så att deras geografiska härkomst innebär en kvalitetsgaranti. Producenter på jordbruksområdet kan därmed tillförsäkra sig större inkomster genom verkliga insatser för att förbättra kvaliteten och förhindra att tredje man orättmätigt drar nytta av det goda anseende som är en följd av produkternas kvalitet.

39 Vad gäller artikel 16 a–d i förordning nr 110/2008, har domstolen dessutom slagit fast, i punkt 46 i domen av den 14 juli 2011, Bureau national interprofessionnel du Cognac (C-4/10 och C-27/10, EU:C:2011:484), att denna bestämmelse rör ett antal situationer då en varas marknadsföring åtföljs av

en uttrycklig eller underförstådd hänvisning till en geografisk beteckning under sådana förhållanden att omsättningskretsen kan missledas eller åtminstone i sina tankar göra associationer till varans ursprung, eller som gör att den berörda näringsidkaren på ett otillbörligt sätt kan dra fördel av ifrågavarande geografiska betecknings anseende.

40 Av detta följer att utnyttjandet av en skyddad ursprungsbetecknings anseende, i den mening som avses i artikel 118m.2 a ii i förordning nr 1234/2007 och artikel 103.2 a ii i förordning nr 1308/2013, förutsätter att denna ursprungsbeteckning används i syfte att otillbörligt dra fördel av dennas anseende.

41 I förevarande fall, och i likhet med vad den hänskjutande domstolen har konstaterat, skulle anseendet hos den skyddade ursprungsbeteckningen ”Champagne”, vilken ger en bild av kvalitet och prestige, genom användandet av beteckningen ”Champagner Sorbet” som namn på en sorbet som innehåller champagne kunna smitta av sig på denna produkt, vilken således skulle dra fördel av detta anseende. För att avgöra huruvida ett sådant användande innebär ett överträdande av det skydd som ges i artikel 118m.2 a ii i förordning nr 1234/2007 och artikel 103.2 a ii i förordning nr 1308/2013, ska domstolen följaktligen pröva huruvida användandet sker i syfte att otillbörligt dra fördel av ursprungsbeteckningens anseende.

42 I detta avseende konstaterar domstolen inledningsvis att artiklarna 3.1 och 5.1 i direktiv 2000/13, som var i kraft vid tiden för omständigheterna i det nationella målet, och, såsom den hänskjutande domstolen har påpekat, artiklarna 9.1 a och 17.1 i förordning nr 1169/2011, inte föreskriver något krav på att den skyddade ursprungsbeteckningen ska finnas angiven på beteckningen för ett livsmedel som inte motsvarar produktspecifikation för nämnda skyddade ursprungsbeteckning men som innehåller en ingrediens som motsvarar denna produktspecifikation, när användandet av en sådan beteckning inte är förenligt med det skydd som föreskrivs i artikel 118m.2 a ii i förordning nr 1234/2007 och i artikel 103.2 a ii i förordning nr 1308/2013.

43 Domstolen konstaterar dessutom att även om man strikt iakttar bestämmelserna avseende livsmedelsbeteckningar i direktiv 2000/13 och i förordning nr 1169/2011, liksom bestämmelserna avseende ingredienser i dessa, bland annat bestämmelserna i artiklarna 6.5, 7.1 och 7.5 i direktiv 2000/13 och i artiklarna 18.1, 18.2 och 22.1 i förordning nr 1169/2011, så innebär inte detta att det är uteslutet att ett otillbörligt användande av en skyddad ursprungsbetecknings anseende ska anses föreligga.

44 Såsom den hänskjutande domstolen har påpekat följer det vidare av artikel 10.1 i förordning nr 110/2008 att en geografisk beteckning som är registrerad inte får användas i en sammansatt beteckning, såvida inte alkoholen som avses i beteckningen har sitt ursprung uteslutande i den spritdryck som det hänvisas till.

45 Slutligen anger riktlinjerna – vilka i enlighet med skäl 32 i förordning nr 1151/2012 ska beaktas när skyddade ursprungsbeteckningar eller skyddade geografiska beteckningar används för ingredienser – i punkt 2.1.2 att en registreringsbeteckning kan anges inom ett livsmedel som innehåller en ursprungsbetecknad produkt när tre angivna villkor har uppfyllts. Eftersom denna förordning, vars syfte, såsom erinrats om i punkt 33 i denna dom, är att säkerställa en hög skyddsnivå och anpassa skyddet till det som tillämpas för vinsektorn, är dessa riktlinjer också relevanta vid tolkningen av artikel 118m.2 a ii i förordning nr 1234/2007 och artikel 103.2 a ii i förordning nr 1308/2013.

46 Av detta följer att användningen av en skyddad ursprungsbeteckning som del av försäljningsnamnet på ett livsmedel som inte motsvarar produktspecifikationen för denna skyddade ursprungsbeteckning men som innehåller en ingrediens som motsvarar nämnda produktspecifikation, inte i sig kan betraktas som ett otillbörligt agerande och således som ett agerande mot vilket en ursprungsbeteckning är skyddad under alla omständigheter enligt artikel 118m.2 a ii i förordning nr 1234/2007 och artikel 103.2 a ii i

förordning nr 1308/2013. Det ankommer följaktligen på de nationella domstolarna att mot bakgrund av omständigheterna i varje enskilt fall avgöra om ett sådant användande är avsett att otillbörligen dra fördel av en skyddad ursprungsbeteckning anseende.

47 I detta syfte ska hänsyn inte tas till att den i det nationella målet aktuella beteckningen överensstämmer med omsättningskretsens vanor för att beskriva det berörda livsmedlet.

48 Det ska slutligen påpekas att syftet med att skydda ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar är, såsom erinrats om i punkt 38 i denna dom, bland annat att garantera konsumenterna att jordbruksprodukter försedda med en sådan beteckning har vissa särskilda egenskaper till följd av att de kommer från ett visst geografiskt område, så att deras geografiska härkomst innebär en kvalitetsgaranti. Detta syfte kan emellertid inte uppnås om en skyddad ursprungsbeteckning fungerar som eller skulle kunna bli en generisk beteckning. Enligt artikel 118k.1 i förordning nr 1234/2007 och artikel 101.1 i förordning nr 1308/2013 kan beteckningar som blivit generiska nämligen inte skyddas i deras egenskap av ursprungsbeteckningar. Av artikel 118m.3 i förordning nr 1234/2007 och artikel 103.3 i förordning nr 1308/2013 framgår dessutom att skyddade ursprungsbeteckningar inte får bli generiska i unionen. Att låta den omständigheten att en beteckning på ett sådant livsmedel som ”Champagner Sorbet” är den som vanligtvis används av omsättningskretsen för att beteckna detta livsmedel inverka på bedömningen av det otillbörliga i användningen av en skyddad ursprungsbeteckning som del av ovannämnda beteckning, skulle innebära att man accepterar att denna skyddade ursprungsbeteckning kan användas generiskt, vilket strider mot det skydd som inrättats genom dessa förordningar.

49 Vad gäller frågan, i samband med denna bedömning, om huruvida vikt ska läggas vid att den ingrediens som skyddas såsom skyddad ursprungsbeteckning har tillagts i tillräckligt stor mängd för att ge livsmedlet i fråga en utmärkande karaktär, konstaterar domstolen att detta kriterium motsvarar ett av de tre villkor som räknas upp i punkt 2.1.2 i riktlinjerna för att en beteckning registrerad som skyddad ursprungsbeteckning ska kunna nämnas inom produktbeskrivningen för ett livsmedel som innehåller en ursprungsbetecknad produkt. Kommissionen har härvidlag påpekat att den med tanke på hur olika de potentiella fallen är, inte kan föreslå en generellt tillämpbar minimiprocentsats.

50 I detta avseende påpekar domstolen att användningen av en skyddad ursprungsbeteckning som del av försäljningsnamnet för ett livsmedel som inte motsvarar produktspecifikationen för denna skyddade ursprungsbeteckning, men som innehåller en ingrediens som motsvarar nämnda produktspecifikation, ska anses ske i syfte att otillbörligen dra fördel av denna skyddade ursprungsbetecknings anseende om denna ingrediens inte ger livsmedlet en utmärkande karaktär.

51 Vad gäller avgörandet av huruvida den ifrågavarande ingrediensen ger det aktuella livsmedlet en utmärkande karaktär är andelen av denna ingrediens i livsmedlets sammansättning ett viktigt men inte tillräckligt kriterium. Bedömningen härav beror på de aktuella produkterna och ska bedömas kvalitativt. I detta avseende, och såsom generaladvokaten har anfört i punkterna 76 och 77 i sitt förslag till avgörande, handlar det inte om att i detta livsmedel hitta den utmärkande karaktären av den ingrediens vars ursprungsbeteckning är skyddad, utan att konstatera att detta livsmedel har en utmärkande karaktär som är knuten till denna ingrediens. En sådan karaktär är ofta en arom eller en smak som tillförs genom nämnda ingrediens.

52 När livsmedelsbeteckningen, såsom i det nationella målet, anger att livsmedlet innehåller en ingrediens vars ursprungsbeteckning är skyddad och som är tänkt att utmärka livsmedlets smak, måste den smak som uppstår genom denna ingrediens utgöra den utmärkande karaktären av nämnda livsmedel. Om andra ingredienser i livsmedlet i stället avgör dess smak innebär nämligen användandet av en sådan beteckning att fördel otillbörligen dras av den berörda skyddade ursprungsbeteckningens anseende. För att avgöra huruvida den champagne som ingår i den i det nationella målet aktuella produkten ger

denna en utmärkande karaktär, ankommer det på den hänskjutande domstolen att mot bakgrund av de bevis som ingetts bedöma om produkten har en smak som huvudsakligen utmärks av champagnen i dess sammansättning.

53 Mot bakgrund av det ovanstående ska den andra frågan besvaras enligt följande. Artikel 118m.2 a ii i förordning nr 1234/2007 och artikel 103.2 a ii i förordning nr 1308/2013 ska tolkas så, att användningen av en skyddad ursprungsbeteckning som del av försäljningsnamnet för ett livsmedel som inte motsvarar produktspecifikationen för denna skyddade ursprungsbeteckning, men som innehåller en ingrediens som motsvarar nämnda produktspecifikation, såsom ”Champagne Sorbet”, utgör ett utnyttjande av ursprungsbeteckningens anseende, i den mening som avses i dessa bestämmelser, om detta livsmedel inte, såsom utmärkande karaktär, har en smak som huvudsakligen utmärks av denna ingrediens i dess sammansättning.

Den tredje frågan

54 Den hänskjutande domstolen har ställt sin tredje fråga för att få klarhet i huruvida artikel 118m.2 b i förordning nr 1234/2007 och artikel 103.2 b i förordning nr 1308/2013 ska tolkas så, att användningen av en skyddad ursprungsbeteckning som del av försäljningsnamnet för ett livsmedel som inte motsvarar produktspecifikationen för denna skyddade ursprungsbeteckning, men som innehåller en ingrediens som motsvarar nämnda produktspecifikation, såsom ”Champagne Sorbet”, utgör obehörigt bruk, imitation eller anspelning, i den mening som avses i dessa bestämmelser.

55 I detta avseende konstaterar domstolen att artikel 118m.2 a–d i förordning nr 1234/2007 och artikel 103.2 a–d i förordning nr 1308/2013 avser olika slags intrång i skyddade ursprungsbeteckningar, geografiska beteckningar och viner som använder dessa beteckningar, och mot vilka inverkningar dessa bestämmelser ska skydda.

56 I förevarande fall följer det av svaren på den första och den andra frågan dels att användningen av en skyddad ursprungsbeteckning, såsom ”Champagne”, som del av försäljningsnamnet för ett livsmedel som inte motsvarar produktspecifikationen för denna skyddade ursprungsbeteckning, men som innehåller en ingrediens som motsvarar nämnda produktspecifikation, såsom ”Champagne Sorbet”, utgör ett kommersiellt bruk av denna skyddade ursprungsbeteckning, i den mening som avses i artikel 118m.2 a ii i förordning nr 1234/2007 och artikel 103.2 a ii i förordning nr 1308/2013, mot vilket bruk dessa bestämmelser ska skydda, om bruket sker i syfte att dra otillbörlig fördel av den skyddade ursprungsbeteckningens anseende, dels att så bland annat är fallet om denna ingrediens inte ger livsmedlet en utmärkande karaktär.

57 En sådan användning av en skyddad ursprungsbeteckning i livsmedelsbeteckningen som den som är aktuell i det nationella målet utgör däremot inte obehörigt bruk, imitation eller anspelning, i den mening som avses i artikel 118m.2 b i förordning nr 1234/2007 och artikel 103.2 b i förordning nr 1308/2013. Att infoga den skyddade ursprungsbeteckningen i den aktuella livsmedelsbeteckningen innebär nämligen att denna skyddade ursprungsbeteckning används direkt för att öppet deklarera de smakegenskaper som är förknippad med den, vilket inte utgör obehörigt bruk, imitation eller anspelning.

58 Vad gäller anspelningen erinrar domstolen om att denna, enligt rättspraxis, omfattar bland annat det tänkta fallet att det ord som används för att ange en produkt innehåller en del av ett skyddat namn, på så sätt att produktnamnet får konsumenten att som referensbild tänka på den vara som har den skyddade beteckningen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 januari 2016, Viiniverla, C-75/15, EU:C:2016:35, punkt 21 och där angiven rättspraxis). Att infoga den skyddade ursprungsbeteckningen i den aktuella livsmedelsbeteckningen för att ange smaken av denna motsvarar alltså inte ovannämnda fall.

59 Den tredje frågan ska följaktligen besvaras enligt följande. Artikel 118m.2 b i förordning nr 1234/2007 och artikel 103.2 b i förordning nr 1308/2013 ska tolkas så, att användningen av en skyddad ursprungsbeteckning som del av försäljningsnamnet för ett livsmedel som inte motsvarar produktspecifikationen för denna skyddade ursprungsbeteckning, men som innehåller en ingrediens som motsvarar nämnda produktspecifikation, såsom ”Champagne Sorbet”, utgör inte obehörigt bruk, imitation eller anspelning, i den mening som avses i dessa bestämmelser.

Den fjärde frågan

60 Den hänskjutande domstolen har ställt sin fjärde fråga för att få klarhet i huruvida artikel 118m.2 c i förordning nr 1234/2007 och artikel 103.2 c i förordning nr 1308/2013 ska tolkas så, att dessa bestämmelser endast är tillämpliga på osanna eller vilseledande uppgifter som är ägnade att inge en oriktig föreställning om den berörda produktens geografiska ursprung eller om de också är tillämpliga på osanna eller vilseledande uppgifter om produktens beskaffenhet eller väsentliga egenskaper.

61 I detta avseende konstaterar domstolen att även om artikel 118m.2 c i förordning nr 1234/2007 och artikel 103.2 c i förordning nr 1308/2013 avser osanna eller vilseledande uppgifter på den inre eller yttre förpackningen, på reklammaterial eller på dokument avseende den berörda vinprodukten, kan dessa bestämmelser, i ett sådant fall som det i det nationella målet där den berörda vinprodukten är en ingrediens i ett livsmedel, endast få ändamålsenlig verkan om de även anses omfatta den inre och den yttre förpackningen, reklammaterial och dokument avseende det ovannämnda livsmedlet.

62 Vad gäller räckvidden av dessa bestämmelser framgår av deras lydelse att skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar och viner som använder de skyddade beteckningarna i enlighet med produktspecifikationen ska skyddas mot varje osann eller vilseledande uppgift om ursprung, härkomst, beskaffenhet eller väsentliga egenskaper hos produkten på dennas inre eller yttre förpackning, reklammaterial eller handlingar, liksom förpackning av vinprodukten i en behållare som är ägnad att inge en oriktig föreställning om vinproduktens verkliga ursprung. Dessa bestämmelser medger således förbud mot såväl osanna eller vilseledande uppgifter om den berörda produktens geografiska ursprung som osanna eller vilseledande uppgifter om den berörda produktens beskaffenhet eller väsentliga egenskaper, såsom till exempel dess smak.

63 För det fall att det i det nationella målet aktuella livsmedlet inte, såsom väsentlig egenskap, har en smak som i huvudsak uppkommit genom andelen champagne i dess sammansättning, ska beteckningen ”Champagner Sorbet” på livsmedlets inre och yttre förpackning, således anses utgöra en osann eller vilseledande uppgift, i den mening som avses i artikel 118m.2 c i förordning nr 1234/2007 och artikel 103.2 c i förordning nr 1308/2013.

64 Mot bakgrund av det ovan anförda ska den fjärde frågan besvaras enligt följande. Artikel 118m.2 c i förordning nr 1234/2007 och artikel 103.2 c i förordning nr 1308/2013 ska tolkas så, att de är tillämpliga såväl på osanna eller vilseledande uppgifter som är ägnade att inge en oriktig föreställning om den berörda produktens geografiska ursprung som på osanna eller vilseledande uppgifter om produktens beskaffenhet eller väsentliga egenskaper.

Rättegångskostnader

65 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (andra avdelningen) följande:

1) **Artikel 118m.2 a ii i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (förordningen om en samlad marknadsordning), i dess ändrade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 491/2009 av den 25 maj 2009, och artikel 103.2 a ii i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007, ska tolkas så, att dessa båda bestämmelsers tillämpningsområden även omfattar en situation där en skyddad ursprungsbeteckning, såsom ”Champagne”, används som del av det namn under vilket ett livsmedel säljs, såsom ”Champagner Sorbet”, som inte motsvarar produktspecifikationen för denna skyddade ursprungsbeteckning men som innehåller en ingrediens som motsvarar nämnda produktspecifikation.**

2) **Artikel 118m.2 a ii i förordning nr 1234/2007 och artikel 103.2 a ii i förordning nr 1308/2013 ska tolkas så, att användningen av en skyddad ursprungsbeteckning som del av försäljningsnamnet för ett livsmedel som inte motsvarar produktspecifikationen för denna skyddade ursprungsbeteckning, men som innehåller en ingrediens som motsvarar nämnda produktspecifikation, såsom ”Champagne Sorbet”, utgör ett utnyttjande av ursprungsbeteckningens anseende, i den mening som avses i dessa bestämmelser, om detta livsmedel inte, såsom utmärkande karaktär, har en smak som huvudsakligen utmärks av denna ingrediens i dess sammansättning.**

3) **Artikel 118m.2 b i förordning nr 1234/2007, i dess lydelse enligt förordning nr 491/2009, och artikel 103.2 b i förordning (EU) nr 1308/2013 ska tolkas så, att användningen av en skyddad ursprungsbeteckning som del av försäljningsnamnet för ett livsmedel som inte motsvarar produktspecifikationen för denna skyddade ursprungsbeteckning, men som innehåller en ingrediens som motsvarar nämnda produktspecifikation, såsom ”Champagne Sorbet”, utgör inte obehörigt bruk, imitation eller anspelning, i den mening som avses i dessa bestämmelser.**

4) **Artikel 118m.2 c i förordning nr 1234/2007, i dess lydelse enligt förordning nr 491/2009, och artikel 103.2 c i förordning nr 1308/2013 ska tolkas så, att de är tillämpliga såväl på osanna eller vilseledande uppgifter som är ägnade att inge en oriktig föreställning om den berörda produktens geografiska ursprung som på osanna eller vilseledande uppgifter om produktens beskaffenhet eller väsentliga egenskaper.**

Underskrifter